

Oktobris 2018

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

“Un es redzēju (..) tos, kas uzvarējuši
 zvēru, viņa tēlu un viņa vārda
 skaitli; viņi stāvēja pie stikla
 jūras ar Dieva cītarām rokās.
 Un viņi dzied Dieva kalpa
 Mozus dziesmu
 un Jēra dziesmu.”
 (Atkl 15, 2,3a)

KALNĀ

DUBULTS APSTIPRINĀJUMS

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! No Jēzus pārveidošanās Tabora kalnā (sal.: Mt 17; Mk 9, Lk 9; 2 P 1, 17-18) noslēpuma esam jau „izrakuši daudz ogļu”, tas ir, dažādas pārdomas: par ticības apliecināšanas nozīmīgumu, Dieva slavīnāšanu, kāpšanu ticības kalnā, dzīves gala-mērķa skaidrāku ieraudzīšanu, „sešu dienu” ceļu līdz Dieva žēlsirdībai, par vārdu un lēmumu „trīs teltīm” un Svētā Gara nepieciešamību. Ceru, ka šīs „ogles” jau deg mūsu sirdīs un uz tām bieži uzberam savas lūgšanas vīraku, lai tādējādi uz Debesīm dotos Dievam patīkama smarža (sal. Atkl 5,8; 8,3-4). Tomēr pamēģināsim vēl „rakt” šajā Jēzus noslēpumu bagātībā.

Tabora kalnā Jēzus godības liecinieki ir trīs: Pēteris, Jēkabs un tā brālis Jānis (sal. Mt 17,1). Šis fakts mums sniedz praktiskas norādes.

Pirmkārt, to, ka **dzīvē (un ticībā!) ir lietas, kuras prasa meklēt maksimālu objektivitāti, pēc iespējas neapšaubāmu pārliecību, un to var darīt, meklējot patiesību ar vairāk nekā viena cilvēka palīdzību.** Par šādu rīcību var izlasīt arī citās Bībeles vietās, piemēram: „...ņem līdzī sev vēl vienu vai divus, lai katru vārdu apstiprinātu divu vai triju liecinieku mutes.” (Mt 18,16); „Ikviens lieta tiks izšķirta, diviem vai trim lieciniekiem liecinot.” (2 Kor 13, 1) vai 1 Tim 5,19; Ebr 10,28.

Šī padoma praktiskās sekas? Ir skaidrs, ka par dažām lietām 100% pārliecināt tikai viens cilvēks nevar; viens vienīgais dažas patiesības apstiprināt nevar, tomēr – kā notiek dzīvē...? Cik bieži padodamies viena cilvēka iespaidam, viedoklim, ko-

mentāram un tam sekojam, izmantojot to savos komentāros, piedzīvojumos vai pat lēmumos, kaut teikto vajadzēja pārbaudīt arī pie citiem – vai tiešām tā ir, kā šķiet.

Šajā Evaņģēlija fragmentā, protams, runāts par visaugstākajām patiesībām: par Jēzus identitāti, Viņa misijas un sūtības būtību, mūžīgo dzīvi...! Par to pēc laika bija jāliecina apustuļiem un visai Baznīcai. Tātad nebija iedomājams, ka viens cilvēks varētu apliecināt patiesības, kuras vienkāršajam cilvēkam nemaz „nelien galvā”, nav saprotamas! Jebkurš, dzirdot stāstu par kādu pārdabisku spēzumu; mirušajiem, kuri runājas ar dzīvajiem; Dieva balss dzirdēšanu, teiktu: „Ej, izgulies!” Tāpēc katram pašam vajag meklēt pārliecību par kāda viedokļa (it sevišķi ticības patiesību jomā) pareizību, bet tas būtu jā dara kopā ar citiem dzīves līdzgājējiem (it sevišķi ticības svētceļojuma biedriem – Baznīcas locekļiem)!

Tomēr runa ir vēl par ko vairāk. Evaņģēlija fragments par pārveidošanos var, otrkārt, atgādināt, ka **par ticības dzīves dzīļumiem un morālās dzīves principiem, kurus, balstoties uz Dieva atklāsmes (Svētie Raksti – Bībele) un Tradīcijas pamata, māca svētā Baznīca.** Šajā vietā ir vērts citēt: „Pat atšķirības, kas saskaņā ar Kunga gribu pastāv starp Viņa Miesas locekļiem, kalpo tās vienībai un sūtībai. Jo “Baznīcā pastāv daudzveidība kalpošanā, bet vienība sūtībā. Apustuļiem un to pēctečiem Kristus uzticēja mācīšanas, svētdarīšanas un pārvaldes funkcijas, kas jāpilda Viņa vārdā un Viņa spēkā. Turpretī laji, kas ir kļuvuši par **Kristus priesteris-**

kās, pravietiskās un karaliskās funkcijas līdzdalībniekiem, īpašā veidā Baznīcā un pasaulē sniedz savu ieguldījumu visas Dieva tautas sūtībā.” (KBK 873)

Labās Vēsts fragmentā, kuru mēs apceram, to var pamanīt tajā, ka Jēzus Kristus pārveidošanās liecinieki nav „kaut kādi” Viņa mācekļi vai sekotāji, pat ne jebkuri no apustuļu loka, bet trīs, kuriem Dieva Dēls piešķīris īpašas privilēģijas: Pēteris – saukts par Kēfu (J 1,42), tas ir, klinti, uz kuras Mesija uzcēla Baznīcu (sal. Mt 16,18); Jānis, kuru Jēzus mīlēja ar sevišķu mīlestību (sal. J 3,23; 19,26; 21,7,20), un Jēkabs, kurš kā pirmais nomira par Kristu (sal. Apd 12,2). Tieši viņi bija vislielāko brīnumu (un pārveidošanās) liecinieki (sal. piemēram: Mk 5,37; Mt 26,37).

Viņu klātbūtnes fakts Tabora kalnā norāda, ka Baznīcas dzīvē bija, ir un būs situācijas, kurās vajadzēs atsaukties pie nopietnākām autoritātēm, lai atrastu nesatricināmu pamatu konkrētām pārliecībām un tām sekojošiem lēmumiem. Citiem vārdiem, ir situācijas, kad nepietiek konsultēties tikai ar dzīves līdzgājējiem (kaut ticīgiem), bet nepieciešams atsaukties pie Jēzus iedibinātām autoritātēm.

Labs praktisks piemērs tam, kā tas darbojas un cik tas ir nozīmīgi, atrodams Vēstulē galatiešiem: „Vēlāk pēc četrpadsmit gadiem, es reizē ar Barnabu atkal aizgāju uz Jeruzalemi un līdzī paņēmu arī Titu. Bet es aizgāju, sekodams atklāsmei, un cēlu viņiem, bet sevišķi tiem, kas bija ievērojami, to evaņģēliju priekšā, ko es sludinā pagāniem, vai kādreiz mana skrišana nav vai nebūtu bijusi veltīga.” (Ga 2, 1 – 2). Sv. Pāvils saprata, ka nepietiek par savu ticības mantojumu konsultēties tikai ar Barnabu un citiem Antiohijas baznīcas locekļiem (sal. Apd 11, 25-26) vai pārējiem ievērojamiem Kunga kalpiem kā Sīmanis, saukts Melnais, Lūcijs, un Manaēns un Sauls (sal. Apd 13,1). Viņš devās uz Jeruzalemi, lai tur **nopietnus jautājumus**

uzdotu Baznīcas balstiem, pilāriem: „Pārliecinājušies par to žēlastību, kas man dota, Jēkabs un Kēfa, un Jānis, kurus uzskatīja par balstiem, sniedza man un Barnabam savas labās rokas sadarbībai: mēs pie pagāniem, bet viņi pie apgraizītajiem.” (Ga 2,9)

Ko tas viss nozīmē praktiski? Trīs pilāru turpmākā liecība un kalpošana Baznīcā atgādina par nepieciešamību nopietnākajos dzīves jautājumos griezties pie Baznīcas autoritātes, pie tādās garīgās formācijas un vadības, pie kuras ceram atrast maksimālo pārliecību par pareizo ticības un morālās dzīves virzienu. Te ietverta doma par garīgo vadību (arī grēksūdzes kontekstā – biktstēvs) par atsauksmi pie Baznīcas ganiem (biskapi, pāvests) un Baznīcas oficiālās mācības – Katehisms, dokumenti, apstiprinātas atklāsmes un citi. Šī norāde mums nepieciešama laikos, kad valda relativisms, saskaņā ar kuru katram ir „sava” patiesība un katrs var mācīt un uzvesties pa savam. Līdz ar to pat Baznīcā šād tad var sastapties ar ticīgo apjukumu un jautājumu: „Kā tas isti ir, jo daži saka tā, daži savādāk?!” Saskaņa ar morāles principiem – nedrīkst darboties šaubās, tādēļ savā sirdsapziņā ir nepieciešams meklēt pēc iespējas lielāku skaidrību.

Noslēdzot šo punktu, es piedāvāju pajautāt, piemēram: ar kādiem jautājumiem un cik bieži jūs griežaties pēc konsultācijas pie sava biktstēva, draudzes pāvesta, biskapa; kādos gadījumos jums vajadzēja/vajadzēs izstiept roku pēc Katehisma vai Baznīcas doktoru mācībām?

Lai Dievs mums palīdz šajos meklējumos, jo „ikviens, kas dara Jaunu, ienīst gaismu un nenāk pie gaismas, lai viņa darbi netiktu nopelti, bet, kas dara patiesību, tas nāk pie gaismas, lai viņa darbi atklājas, jo tie darīti Dievā.” (J 3, 20-21)

Lai Dievs jūs visus svētī: †

Priesteris
Pāvils Kamola

PĀVESTS FRANCISKS AGLONĀ

24. septembra pēcpusdienā pāvests Francisks ar helikopteru ieradās Aglonā, kur viņu sagaidīja tūkstošiem ticīgo, tai skaitā mūsu draudzes ļaudis.

Vīspirms pāvests sveicinājās ar klātesošajiem, pa sakrālā laukuma ejām izbraucot ar „papamobilu”. Svētās Mises laikā ikviens varēja noklausīties viņa homiliju, kurā pāvests citēja svētā Lūkasa teikto Apustuļu darbu grāmatā, uzsverot, ka reiz notikušais atkārtojas šodien, kad „esam cieši vienoti, esam nodevušies lūgšanai un esam kopā ar Mariju – mūsu Māti”.

Pāvests aicināja uzticēties brāļiem, pieņemt citam citu bez diskriminācijas, dot priekšroku nabadzīgajiem, piecelt tos, kas pakrituši. „Iesim pretī cilvēkiem, lai mierinātu un būtu viņiem līdzās! Nebaidīsimies pieredzēt maiguma spēku un

būt iesaistītiem, nebaidīsimies, palīdzot citiem, sarežģīt savu dzīvi!”

Aptaujājot draudzes pārstāvjus par augstā viesā sacītā atbalsi viņos, Matiss

Dukaļskis akcentēja veco cilvēku problēmu, īpaši pensionātos: – Pāvests uzsvēra, ka nepieciešamas izmaiņas, lai apstākļi tiktu uzlaboti mīlestības un attieksmes ziņā, lai vecie cilvēki nejustos atstāti. Nezinu, kā ir Mārcienas pensionātā, bet situācija Latvijā kopumā nav iepriecinoša. Agrāk vecie cilvēki dzīvoja ģimenēs, tagad bieži tiek atdoti pensionātos, piederīgie lēti grib tikt cauri. Tā ir nodevība pret mīlestību. Būtu jā rūpējas par viņiem, jāapkopj, nevis jānogrūž uz valsts pleciem. Protams, katrs individuāls gadījums jāskata atsevišķi, tomēr kopumā to Latvijā izjūtu kā problēmu.

Inese Elsiņa

Inese Elsiņa

„JĒZUS KRISTUS – MŪSU CERĪBA”

Šie vārdi skan sirdī atkal un atkal, atceroties svētceļojumu pa Baltijas valstīm, piedaloties pāvesta Franciska vizītes pasākumos Lietuvā (22., 23. septembrī), Latvijā (24. septembrī) un Igaunijā (25. septembrī). Pārdomājot četrās dienās redzēto, dzirdēto un izjusto, augstu vērtēju iespēju būt šajā notikumā un baudīt daudzo cilvēku labestību, izpalīdzību un mīlestību.

Vēl vairāk saprotu, ka pāvests Francisks ir tas, kurš vieno, aicina un vienotību, kurš ar personīgo piemēru un attie-

smi izdzīvo vērtības, par kurām iestājas.

Uzlūkot Jēzu Kristu kā mūsu cerību nozīmē līdzināties Viņam, kopīgi līdzdalīt Viņa likteni. Līdz ar to ir nepieciešams dziļi iepazīt to neatkarīgo projektu, ko Dievs ir sagatavojis mums katram. Tā kā neviens mūs nepazīst līdz dziļumiem un nepazīst tā kā Dievs, tad esam nolēmti kaut kam tik lielam, kas mums šķiet pat neiespējams. Viņš mūsos ir ierakstījis savas ilgas, un mūsu cerība ir Viņā.

Emīlija Lietaviete

PĀRDOMAS PAR DIVIEM CEĻIEM

Kopš pirmās reizes, kad ar draudzi devāmies uz nakts adorāciju Aglonas bazilikā, esmu ilgojusies pabūt šai vietā vairākas dienas, palikt tur un pavadīt Aglonā arī nakti. Draudzes rekolekcijās, pateicoties priesteri Daumanta Abricka viesmīlībai, no 12. līdz 14. oktobrim izdevās piepildīt šo sapni. Nakšņojām Aglonas bazilikai līdzās esošajā ēkā, un Dievmātes klātbūtne nemitīgi strāvoja cauri sienām, visapkārt bija jūtama viņas dziedinošā Mātes mīlestība. Dievs bija sagādājis lieliskus laika apstākļus – spožas saules pielietas dienas, dzidras debesis, īpaši skaistu saulrietu ar košām mākoņu gleznām.

Priesteris Pāvils mūs iepazīstināja ar Šarlotes Reihlenas gleznu, kurā attēlotie divi ceļi bija mūsu rekolekciju tēma. Lūkojoties gleznā, varējām saskatīt un atrast

to, kas saistīts ar katra personīgo dzīvi.

Gleznā atklāta cilvēka dzīve tās dažādās situācijās, un līdzās katram notikumam pierakstīts atbilstošs citāts no Svētajiem Rakstiem. Kopā ar priesteri komentāriem tas lika domāt un saņemt Dieva Vārdu savā sirdī. Rekolekciju gaudi sēklai: Dievs iesāk mūsos labu darbu un grib to turpināt. Ticība nāk no Dieva Vārda dzirdēšanas, bet dzirdētais Vārds ir pats Jēzus.

Mīlestības cits vārds ir upuris. Tos, kurus Dievs mīl, Viņš arī pārbauda.

Tur, kur ir Dievs, ir attiecības. Ticība darbojas mīlestībā. Viens no vislielākajiem grēkiem ir zaudēt pacietību. Dievs atalgo pacietību un uzticību. Pateicoties baušļiem, katrs var atrast savus grēkus.

Vita Bartuševiča

LŪGŠANAS PAR MIRUŠAJIEM NOVEMBRĪ

Katru gadu novembra mēnesi Baznīca velti īpašas lūgšanas par visiem mūžībā aizgājušajiem. **2. novembrī** – Visu ticīgo mirušo piemiņas dienā – pulksten 17 Madonas kapos būs Sv. Mise par visiem ticīgajiem mirušajiem un procesija pa kapsētu.

Aizlūgumi par mirušajiem notiks draudzes baznīcā vēl arī citos datumos: **10.XI. (sestdiena), 14.XI. (trešdiena), 23. XI. (piektdie-**

na), 28. XI. (trešdiena). Šajā dienās tiks celebrēta Svētā Mise, pēc Mises būs lūgšanas par mirušajiem, kuru vārdi būs ierakstīti aizlūgumu lapiņās.

Aizlūgumu lapiņas jāieliek aploksnē (var likt arī brīvprātīgu ziedojumu), un aploksni jānoliek traukā tuvu altārim. Tas jā dara līdz 4. novembrim (ieskaitot), lai priesteris var sagatavoties lūgšanām par pieminamajiem mirušajiem.

CIEMOS PIE DZEJNIECES

21. septembrī mūsu draudze tika aicināta doties uz Lubānas novadu, uz dzejnieces Bronislavas Martuževas atjaunoto dzejas klēti. Par Latvijas īpašo cilvēku – nacionālpatrioti, Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieci, dzejnieci un teicēju Bronislavu Martuževu pastāstīja fonda „Rakstītāja” pārstāve lubāniete Ilze Kraukle.

Klēti gaismas vitrinās lasāms dzejnieces dzīvēstāsts, izlikti simboliski priekšmeti – pūralāde, finiera čemodāns, ar kuru Bronislava Martuževa atgriezās no izsūtījuma Sibīrijā, akordeons un, protams, viņas dzejoļu grāmatas. Fascinējošs ir mākslinieka Ivara Novika veidotais interjers, tai

skaitā liels galds, pie kura sēžot klausījamies ierakstus ar dzejnieces balsi.

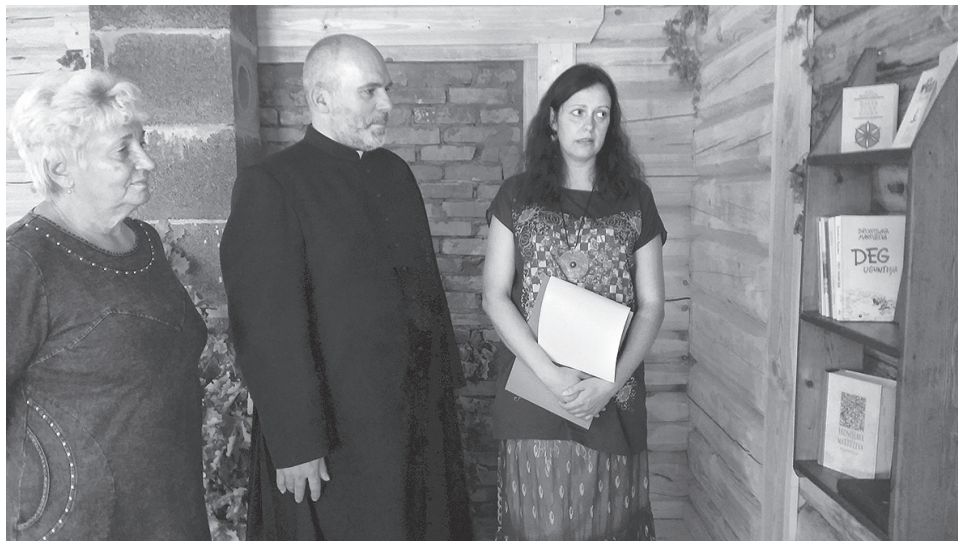
Kā simbols Martuževas liktenim pie dzejnieces pēdējo gadu dzīvesvietas – „Dārziņu” mājām – aug milzu liepa. No priekšpuses – zaļojoša un atzaros varena, otrā pusē tā atsedz reiz gūtu zibens ievainojumu.

Uz brīdi piestājām Lubānas kapsētā, kur apbedīta izcilā Latvijas patriote. Ticības apliecinātāja arī skarbarajos ateisma gados.

Katoliete, kuras dzejoli „Lūgšana Aglonas Dievmātei”, pārtapušu dziesmā, zinām vai ikkatrs.

Inese Elsiņa

BRAUCIENS UZ IKŠKILES KLOSTERI

15. oktobris, svētās Terēzes no Jēzus piemiņas diena. Laiks saulains, diena silta un priecīga. Daba pārsteidz ar savu skaistumu – simts krāsu toņi un nianse meža kokos un pamežā.

Desmit cilvēku liela grupa no draudzes braucam uz Ikšķiles klosteri apciemot Baskāju Karmela ordeņa „Marija Pestītāja Māte” māsas. Tā ir kā „Dvēseļu pils” ar daudziem mājokļiem – oriģināla, īpatnēji skaista. Ik pusstundu klusi skan zvans, kas vada darbus un lūgšanas. Paspējam uz vesperēm, pēc tam adorācija klusumā.

Māsām kā dāvanu no draudzes esam atveduši kokli, ko pēc priestera Pāvila pasūtījuma izgatavojis Ģirts Laube. Māsas

tiek iepriecinātas. Priesteris Pāvils nospēlē dažas dziesmas, ko visi kopīgi izdziedam.

Ikšķiles karmelišu māsas Dieva mīlestības dēļ ceļā mūs rosina doties kopā ar svēto Terēzi no Avilas, Baskāju Karmela ordeņa dibinātāju un Māti. Aicina atpazīt Dievu tepat līdzās, būt vēriģiem, ieraudzīt, kā viss runā par Viņu un Viņš runā caur visu.

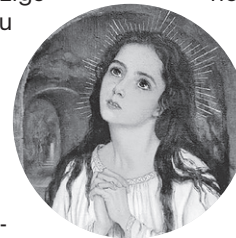
Vakara noslēgumā dzeram tēju, baudām vakariņas, uz brīdi atgriežamies klostera baznīcā, lai slavētu Dievu, pateiktos par saņemtajām žēlastībām.

Lūcija Andersone

MŪSU SKOLOTĀJA SVĒTĀ FILOMENA

Filomena ir svētā mocekle, aizbildne pie Dieva. Man viņa ir īpaša, jo, ja es Dievam kaut ko lūdzu caur viņu, Viņš palīdz. Filomena varētu būt arī milzīgs paraugs mīlestībā pret Dievu un cilvēkiem. Viņa zināja, ka Dievs nekad nepieviļ atšķirībā no bagātā ķēniņa. Svētā Filomena cieta daudz vairāk nekā lielākā daļa cilvēku, bet viņa tomēr aizlūdza par mums, jo zina, ka ne visi var izciest tādas mokas, ticot, ka Dievs viņus nav pametis un to arī nedarīs. Svētā zina, ka Dievs mūs mīl, lai gan mēs Viņu esam nodevuši ļoti daudz. Un Filomena

Dievu mīl tik ļoti, lai mīlētu tos, kas mīl Dievu. Arī to mums no viņas jāmācās. Par to varētu sarakstīt apjomīgu grāmatu ar nosaukumu „Pamācība, kā mīlēt grēcinieku”.

Svētais Jānis Marija Vianejs ir teicis, ka Dievs Filomenai neko neatsaka. Es to esmu piedzīvojusi. Dievs var traģēdiju pārvērst par brīnumu. Tā kā mūsu draudzē ir ienākusi tik brīnišķīga skolotāja, mums visiem vajadzētu no viņas mācīties un, ja vajag, lūgt palīdzību. Svētā Filomena, lūdza par mums!

Rasa Zariņa

ŽĒLSIRDĪBAS VAKARS JELGAVĀ

Svētās māsas Faustīnes “Dienasgrāmatā” (nr. 998) atrodam Jēzus vārdus, kurus viņa sadzirdēja savā dvēselē: **“Es dodu cilvēcei pēdējo glābšanas riņķi – tas ir patversšanās Manā Žēlsirdībā...”**

Šie vārdi liek aizdomāties, līdz kādam stāvoklim nonākusi cilvēce, kā arī pārdomāt, cik tuvu ir pasaules gals, kura atnākšanu Kungs Jēzus apstiprināja vairākas reizes (piemēram: Mt 13,39-40,49; 24; 25, 31-32 un paralēlos Evaņģēlijos). Sirds priecājas, ka mūsu zemē, Latvijā, Dieva Žēlsirdības noslēpumi ir pazīstami un ticīgie cenšas smelt no šī avota. To aplie-

cina vairāki fakti: Latvijas Bīskapu konference apstiprināja lūgšanas „Dieva Žēlsirdības kronītis” oficiālo tulkojumu, ar kura palīdzību lūdzamies draudzēs; tiek svinēti Dieva Žēlsirdības svētki (svētdienā pēc Lieldienām); nesen pa mūsu zemi svētceļoja Dieva Žēlsirdības bilde.

Līdzās tam gribu norādīt uz vēl vienu avotiņu, no kura izslāpušās Dieva aitiņas smeļ Dzīvinošo Ūdeni. Tie ir **žēlsirdības vakari**. Vienu no tādiem piedzīvoju 28. septembrī Jelgavā. Uz Jelgavas Romas katoļu Bezvainīgās Jaunavas Marijas katedrāli mani aicināja draugi, piedāvā-

jot kopīgi spēlēt un dziedāt Dievam par godu. Labprāt piekritu, jo mana sirds par mūziku un slavēšanu ļoti priecājas.

Šis lūgšanas veids, manuprāt, ir ļoti vienkāršs. Kā pirmā tiek celebrēta **Euharistija** (Svētā Mise). Pēc tam notiek Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija. Īpašs tajā ir adorācijas altāris ar Euharistisko Jēzu, stilizēts pēc Žēlsirdības bildes izskata, proti, no altāra “plūst” au-dekls sarkanā un baltā krasā, tā atgādinot strauzes, kas redzamas bildē, un kuras plūst no Jēzus caurdurtās, žēlsirdīgās sirds. Drānas tiek apgreznotas ar puķēm un svecītēm. Altāra priek-

šā tiek novietoti divi svečturi ar degošām svecēm, no tiem lūgšanu laikā ikviens var **iedegt savu “lūgšanu” svecīti** un uzlikt uz iepriekš sagatavotas plāksnes. Šis punkts šķiet diezgan svarīgs, jo, lai baudītu Dieva Žēlsirdību savā dzīvē, dažreiz nepieciešams skaidri noformulēt sirds nodomu un arī ārēji parādīt to Dievam (lūdzoties par konkrēto lietu, nesot savu nodoma sveci).

Lai ticīgo sirdis varētu to sasniegt, Jelgavas baznīcā kā palīdzība skanēja **maigas pielūgsmes dziesmas un mūzika, kā arī Dieva Vārds un garīgie teksti**.

Tie atklāja Dieva Mīlestības skaistumu, piedošanu, aicināja pajauties Kristū. Un vēl viens elements, kas likts kā punkts uz “i”, – **IESPĒJA GRĒKSŪDZEI**. Priesteris biktskrēslā bija pieejams gan pirms Sv. Mises, gan tās laikā, gan adorācijas sākumā. Tādējādi dažu klātesošo pie altāra nestās svecītes attēloja ne tikai lūgšanas nodomus, bet arī tikšanos ar Mīlestībā Degošo Jēzus Sirdi gandarišanas un izlīgšanas sakramentā. Tāpat šī cilvēka jauno sirdi, no jauna aizdedzināto, kas priecājas atkal dzīvot žēlastības pilnībā un kura pēc iespējas grib to saglabāt tīru turpmākajā dzīvē.

Stāstot par piedzīvoto, izsaku cerību, ka arī mūsu draudzē daudzi atradis ilgas pēc šādas lūgšanu formas. To varētu piedzīvot piektdienās vai sestdienās pēc vakara Sv. Mises. Kā stiprinājumu tam atgādināšu sevišķā Dieva Žēlsirdības paudēja, sv. Lūkasa Evaņģēlija fragmentu, kur norādīts, cik laimīgs ir cilvēks un cik “neprātīgi” viņš var uzvesties, ja viņam tiek piedots. Lūdzu, meditējiet ar Jēzus Kristus tekstu: Lk 7,36-50.

Tikai Tavā žēlsirdībā, mans Kungs, ir cerība!

Priesteris Pāvils Kamola

REKOLEKCIJAS IZGAISMO CIEŠANU TĒMU

Trīs septembra dienas Dzintaros notika rekolekcijas „Caur Viņa brūcēm mēs esam dziedināti”. Tajās piedalījās tie, kas dažādos veidos kalpo slimnīcās, un tie, kuri jūt vēlmi to darīt. Rekolekcijās klāt bija pārstāvji no Rīgas, Daugavpils un Madonas katoļu draudzēm. Ieradās kapelāni, kas kalpo Rīgas un Daugavpils slimnīcās. Vairāki pārstāvji darbojas Marijas leģionā, kā arī piedalās svētā Kamila kalpošanā slimnīcās.

Rekolekcijas vadīja sv. Franciska draudzes priesteris Elvis Rudovičs, par aizbildni ņemot Jāni Pāvilu II. Meditācijām un klusuma lūgšanām tika izmantoti fragmenti no Svētajiem Rakstiem: Je 52, 13-15; 53, 1-12; Mk 1, 23-34; 39-45; Lk 10, 30-37. Šajos tekstos runāts par ciešanām un tuvākmīlestību, ko mācāmies saprast, raugoties uz Kristu.

Konferencēs priesteris Elvis atzīmēja, ka pasaule negrib runāt un domāt par ciešanām, bet, ja tās izslēdzam no savas

dzīves, tad dzīvojam ilūzijās. Ciešanas ir noslēpums, kura priekšā nav pilnīgu atbildību. Caur ciešanām Dievam ir savs pestīšanas plāns. Ir divi ceļi: ciest ar Dievu vai ciest bez Dieva. Ciešanām jēga ir tikai caur Jēzus krustu. Dievs nav ciešanu avots. Viņš ir līdzjūtīgs cilvēku ciešanās, bet mūs neatbrīvo no tām. Ciešanas ir ceļš, kurā iepazīt sevi patiesībā caur sāpēm un tajā atrast patieso dzīves jēgu. Uz ciešanām jāskatās caur mīlestības prizmu, caur Kristus mīlestības upuri – krustu. Ciešanas ir iespēja cilvēkam augt, veidot savu raksturu. Mums jālūdz pazemība Kristum ciešanas pieņem.

Svētā Edite Šteina ir sacījusi: „Nekad ciešanu nav par daudz un prieka par maz. Neviens garīgs darbs nav radies bez lielām ciešanām.” Ciešanām ir liela nozīme sabiedrības karitatīvajā attīstībā.

Ineta Resne

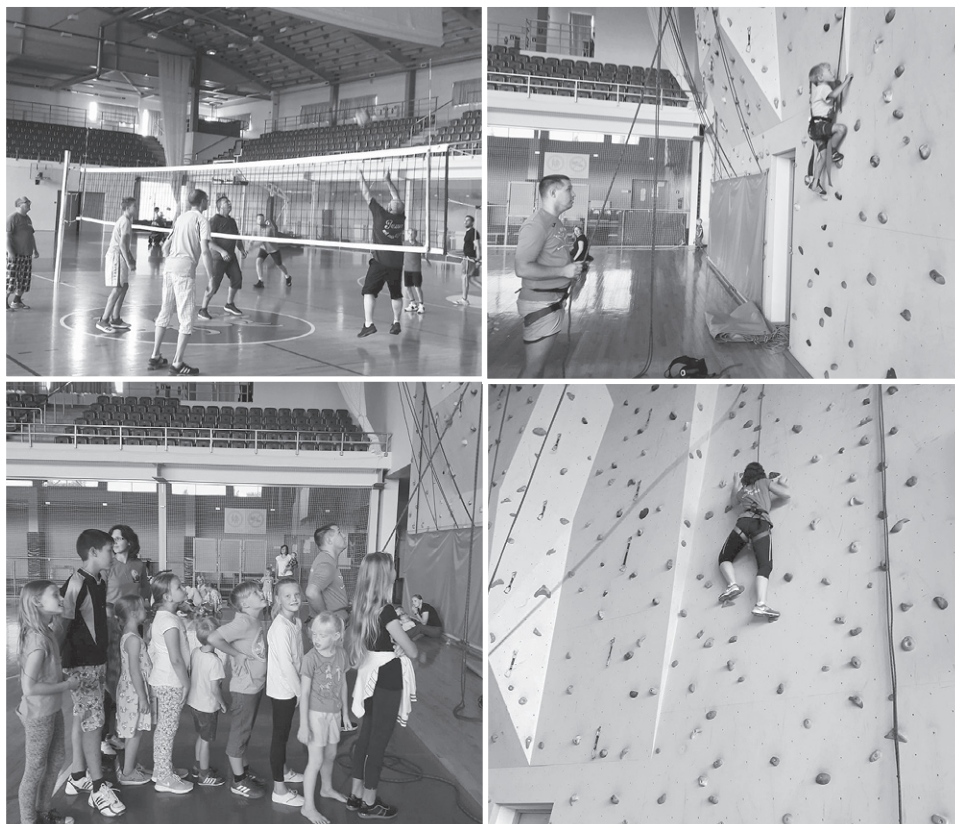
TĒVA DIENA SPORTISKĀ GARĀ

9. septembrī kopā ar draudzes ģimenēm svinējām Tēva dienu. Tā bija ikmēneša ģimeņu tikšanās jaunās sezonas atklāšana, tāpēc vēlējāmies uzrunāt un aicināt mūsu pulkā jaunus pārstāvjus. Bija liels prieks, ka ielūgumam atsaucās vairākas ģimenes.

Pēc rīta Mises pulcējāmies baznīcas dārzā uz kopīgu mielastu. Vēlāk lūdzām pāriem, kuri ir pastāvīgie ģimeņu tikšanās apmeklētāji, padalīties par to, kāpēc ģimenēm ir vērts tikties un ko šīs tikšanās devušas viņu laulībai.

Kā ierasts, Tēva dienu vēlējāmies pavadīt sportiskā un aktīvā gaisotnē. Šogad izmantojām Madonas sporta centra piedāvājumu. Vīri sadalījās divās komandās un spēlēja volejbolu, bērniem un arī drosmīgajiem pieaugušajiem bija iespēja uzrēpties alpīnistu sienā (liels paldies instruktoram Ventam!). Katrs atrada kādu sportisku nodarbi, arī pavisam mazie rāpotāji. Tā bija patiešām jauki un sportiski pavadīta Tēva diena. Paldies visiem dalībniekiem!

Agnese Liepiņa

STUDĒJAM LŪKASA EVAŅĢĒLIJU

Aicinot otrdienās pievienoties Bībeles stundas grupai, šoreiz piedāvāju iepazīt daļu no priestera Pāvila stāstītā ievada par Lūkasa evaņģēliju.

Lūkass ir evaņģēlija, kas saukts viņa vārdā, un Apustuļu darbu grāmatas autors. Šos abus rakstu darbus no Jaunās Derības viņš velta savam draugam Teofilam. Komentatori norāda, ka interesants ir evaņģēlija sākums, kad Lūkass skaidro, kāpēc viņš vispār raksta: „Lai tu pārlicinātos tās mācības patiesībā, kurā tu esi mācīts” (Lk 1,4). No tā var secināt, ka Teofilis ir atgriezies un iepazīs ticību, tomēr ar šo evaņģēliju tiek vēl stiprināts. Tātad Lūkasa mērķis nav vest pie ticības, kā tas ir ar Marka evaņģēliju, bet pastiprināt to. Plašāk skatoties, arī mēs kā adresāts, lasot šo darbu, varam ne tikai jautāt – vai ir vērts ticēt, bet saņemt atbalstu garīgajai dzīvei.

Par Lūkasa zināms, ka viņš nāk no pagānu ģimenes, dzimis Antiohijā. Ap 40. gadu pieņemot ticību, pievienojies sv. Pāvilam. Lūkass pēc profesijas bija ārsts, tas lasāms vienā no Pāvila vēstulēm: „Jūs sveicina vismiļlais ārsts Lūkass un Dēma” (Kol 4,14). Tā kā Lūkass nebija apustulis un Jēzum līdzās nestaigāja, rakstot evaņģēliju, viņš balstās uz uzticamu liecinieku stāstiem un par pamatu ņem toreiz jau uzrakstīto Marka evaņģēliju. Atzīstot, ka daudzi mēģinājuši aprakstīt notikumus, kas risinājās Jēzus laikā, Lūkass atklāj, ka viņam ir bijusi pieejama bagātīga materiālu bāze (sal. Lk 1,1-3). Tā kā Lūkass tāpat kā Marks bija mācekļis apustuļiem (Marks – ap. Pēterim), viņš nestāsta tikai par notikumiem, bet atklāj liecinieku reakciju uz tiem. Liecība ir vērtīgs rīks ticības tālāk nodošanā, jo tieši skar personas dzīvi, kas notikumā piedalījās un ieticēja, tātad piedzīvoja iekšējas pārmaiņas un

var pastāstīt pārējiem.

Par evaņģēlija sarakstīšanas datumu pastāv vairākas versijas. Tiek piedāvāts 61.-63. gads, citi uzskata, ka pēc Jeruzalemes tempļa nopostīšanas – ap 70.-80. gadu, vēl citi, ka 100. gada otrajā pusē.

Lūkasa rakstīšanas stils un domāšanas veids ir līdzīgs tam, ko atrodam apustuļa Pāvila darbos. Izsmalcināta grieķu valoda, izmantoti vairāki simti vārdu, kas reti vai tikai reizi tiek lietoti Jaunajā Derībā. Vienīgi Lūkasa evaņģēlijā ir stāstīts par: Jāņa Kristītāja dzimšanu, eņģeļa sludinājumu Marijai, Jēzus klātbūtni svētnīcā, atraitnes dēla no Naimas atdzīvināšanu, sarunu starp Martu un Mariju, Zaheja aicināšanu. Tāpat Lūkass apraksta līdzības, kuras citur nav atrodamas, piemēram, par pazudošo drahtu, žēlsirdīgo tēvu un pazudošo dēlu, žēlsirdīgo samarieti, bagātnieku un Lācaru. Lūkass neiedziļinās jūdu tradīcijas kultā, nepiemin nežēlīgu situāciju aprakstus: Jēzus šausīšanu un kronēšanu ar ērkšķu kroni, Jāņa Kristītāja galvas nociršanu. Komentatori skaidro, ka ārsta profesijas iespaids un klātbūtne daudzās ciešanās autora sirdi ir padarījis iekšējīgu un maigu. Tiek uzskatīts, ka Lūkass pazina Mariju un sievietes, kas bija Jēzum līdzgaitnieces. Uzrādot atšķirīgo no citiem evaņģēlijiem, šeit autors arī saudzē apustuļus, neminot viņu stūrgalvību un greizsirdību, neraksta, ka Pēteris sākumā noliedza Jēzu. Lūkass uzsvēra liek uz tekstiem, kas atklāj Jēzus autoritāti un Jēzus dievišķo dabu. Jēzus ir iemiesotā Dieva Dēls, Viņš ir ceļā uz Jeruzalemi, lai tur pestītu cilvēkus – tāda ir šī evaņģēlija koncepcija.

Aicinu lūgt Svēto Garu, lai mūs ievēd Dieva Vārda apbrīnošanas priekā!

Aija Tropa

IEPRIECINA KALPOJUMS DRAUDZES KORĪ

Man ļoti patīk dziedāt un klausīties, kā dzied citi. Brīvajā laikā apmeklēju dažādus pasākumus un teātrus, bet visvairāk – koncertus. Neesmu mācījiesies mūzikas skolā, taču skolas laikā un pēc tam esmu dziedājusi gan korī, gan ansambli.

Pēdējos četrus gadus nebiju piedalījies nevienā dziedošā kolektīvā, tāpēc labprāt iesaistījos draudzes korī. Tur izpildītās dziesmas izdziedāt man nav viegli, jo balss ir nedaudz „ierūsējusi”, bet mūzika ir ļoti skaista un dziesmas –

ļoti melodiskas. Sevišķi patīk dziedāt veltījumus Vissvētākajai Jaunavai Marijai.

Priecājos, ka koristiem mūsu korī ir ļoti skanīgas balsis. Pateicoties mēģinājumiem un dziedāšanai korī, labāk iepazīstu arī draudzī. Kora mēģinājumi notiek labvēlīgā un humora pilnā gaisotnē. Mūsu vadītājs Arturs Kloppe ir laipns, precīzs un smaidīgs. Dziedot draudzes sastāvā, es jūtos kā neliela daļiņa no kaut kā lielāka.

Mārite Indriksone

HUMĀNĀ PALĪDZĪBA NO VĀCIJAS

17. septembrī Madonā tika saņemts humānās palīdzības sūtījums no Madonas novada pašvaldības sadarbības pilsētas Vaijes (Vācijā). Humānā palīdzība galvenokārt paredzēta pašvaldības iestādēm, bet šogad tika uzrunātas arī pareizticīgo un katoļu draudzes. Iepriekš tika veikta aptauja par pirmās nepieciešamības precēm, kuras iedzīvotājiem iegādāties ir problemātiski, un viņi

tās vēlētos saņemt. No mūsu draudzes pieteicās seši cilvēki, kas izteica vēlmi galvenokārt pēc mēbelēm. Lielākajai da-

ļai šīs preces tika atvestas. Dažas vēlmes šoreiz papildīt neizdevās.

Humānās palīdzības sūtījumā saņemti arī lietoti apģērbi – sievietes žaketes, kostīmi, bikses, džinsu bikses, vīriešu bikses, kaklasaites, sievietes vasaras kurpes (38. izm.), apakšveļa utt. Aicinām tos, kuri vēlas apskatīt minētās lietas, to izdarīt iespējami ātri.

Kontaktālrūnis 29130268, Janīna.

Paldies cilvēkiem, kas atver sa-

vas sirdis un cenšas parūpēties par līdzcīvēkiem!

Janīna Bleidele

„UN EMOCIJAS ARĪ NEIZPALIKA..”

Alberta Einšteins ir teicis, ka katram cilvēkam ir divas lietas izvēlei: vai mēs esam pilni ar mīlestību vai pilni ar bailēm. Māsa Diānas OP vadītās rekolekcijas sievietēm, kas draudzes namā notika 6. oktobrī, palīdzēja saprast, kā tikt galā ar savām iekšējām bailēm un kā realizēt misiju, kuru Dievs katrai sievietei ir uzticējis. Rekolekcijas pulcēja 16 interesentes.

Veneranda: – Vairākas reizes Bībelē esmu lasījusi „Soģu grāmatu”. Skaidri neko neesmu sapratusi. Izlasu un nezinu, ko darīt ar Dieva Vārdu. Emociju nav, tāds kā sajūkums... Māsa Diāna rekolekciju laikā teica: – Emocijas ir pārejošas, bet tu esi nemirstīga! Lasot Dieva vārdu, jāpieņem, ka tas ir par katru no mums. Jāizdzīvo šis konkrētais Vārds.

Paldies mācai, jo šoreiz, lasot „Soģu grāmatas” nodaļas, ieguvu daudz piedziņojumu, labāk iepazīnu sevi, savu dvēseli stāvokli, un emocijas arī neizpalika.

Diāna: – Rekolekcijās guvu apstiprinājumu tam, cik svarīgi ir saprast un pieņemt savu patieso identitāti, lai varētu būt par to, kam esam radīti – brīvi Kristū. Tas nozīmē arī „pārcirst” saites, pirmkārt, ar bērnībā gūtajām „traumām” un „vecākiem”, kas simbolizē mūsu autoritātes, māsu, draugus utt. un bloķē, ietekmē tagadējās izpausmes un dzīves kvalitāti. Brīvības ceļš ir melu un bailu atmakošanas ceļš, sevis pieņemšanas un dziedināšanas ceļš, kas, protams, bieži ved cauri bailu ielejām un liek sastapties ar savu nabadzību. Bet Jēzus izgaismo bailu un „prāta kļūdas”, kam esam noticējuši, un ar paša cilvēka līdzdarbošanos atbrīvo no

važām, no neistā „es”. Ko nozīmē „dzīvot saskaņā ar savu identitāti”? No vienas puses, tas ir sava veida Krusta ceļš, apzinoties, ka ne vienmēr mani milēs, pieņems, sapratis, bet tas ir arī ceļš uz brīvību, veselību, Svētā Gara darbību, sastopot īstos draugus, esot drosmīgam un reizēm – cilvēciski viantuļam, atņemam. Dzīve ar Jēzu nekad tomēr nav vienmuļa, tā ir izaicinājumu, mīlestības un Dzīvības piepildīta. Ceļš uz augšāmcelšanos.

Anita: – Esmu bailīga. Baidos no augstuma, ātruma, slēgtām, šaurām telpām un pat no futbola bumbas, kas tiek spēcīgi raidīta manā virzienā.

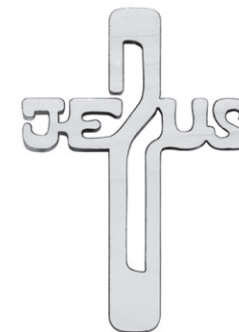
Bet jaunībā tā nebija – biju ļoti pārgalvīga. Kas noticis?

Esmu zaudējusi drosmi. Un, kad cilvēks zaudē drosmi, viņš kļūst bailīgs. Šīs rekolekcijas bija domātas zaudētājiem. Baidāties, jo īsti nesaprotam, kas esam. Apjūkam visā, ko no mums sagaida vecāki, bērni, kolēģi un kaimiņi. Gribas būt labam, lai kādu neaizvainotu, un beigās esam zaudētāji, jo visiem labs nevari būt. Baidāties uzsākt ko jaunu, jo ar to varam zaudēt labo iespaidu par sevi. Bet tikai pēc sakāves var nākt patiesa uzvara!

Nevienam nav jāpiepilda vecāku sapņi. Ir jādzīvo sava dzīve, piepildot Debesu Tēva ilgas un sapņus, ko Viņš ir iecerējis pirms mūžības.

Rekolekciju mērķis bija dot „ieročus”, lai saprastu savu identitāti, savu vietu pasaulē, un apziņu būt laimīgam!

Paldies mācai Diānai, ka viņa rosināja paskatīties „alās” un „spraugās”, lai saprastu, kas tur slēpjas, un kā ar to cīnīties.

BAZNĪCU KURINA MANS VECTĒTIŅŠ!

Kā vectētiņš viņš ir foršs, izpalīdzīgs un gudrs. Pagājušajā gadā par baznīcas kurinātāju vectēvs piekrita būt tāpēc, ka uz to mudināja dēls. Šoruden kurina, jo uz to mudināja meita un mazmeita.

– Veicot kurinātāja darbu, jutos labi, blakus ir šķūnis ar malku un viss nepieciešamais, – saka vectētiņš. – Darbs nav viegls, tāpēc ziemā dažkārt atnāk palīdzēt dēls. Pamazām iepazīstu draudzes cilvēkus, ir labas attiecības ar priesteri. Ne ar vienu nestrīdos. Ziemā aiz gara laika

notīru sniegu. Iepriekš sešpadsmit gadus vectētiņš strādāja par kurinātāju slimnīcā. Esmu ļoti priecīga, ka viņš savos gados var ko tādu darīt.

Rebeka

Mans vectētiņš Arvids baznīcas apkuri šogad uzsāka 24. septembrī – dienā, kad Latvijā viesojās pāvests Francisks.

Kā teica priesteris Pāvils: – Lai Dievs sasilda mūsu miesu (ar Arvidu) un dvēseles (ar pāvestu)!

ŠAHA TURNĪRS UZDOD JAUTĀJUMUS

Draudzes trešajā šaha turnīrā, kas notika 20. oktobrī, uzvarēja Rūdolfs Kalniņš, aiz sevis atstājot Ilzi Priedīti, Mārtiņu Šulmani un Matisu Dukajski.

Biju gaidījusi lielāku draudzes cilvēku aktivitāti, jo ziņots par šaha spēli bija jau septembrī. Ir cilvēki, kuri jautā, kad varēs šahu spēlēt, tomēr, kad tiek organizēts turnīrs, spēlētājos nav. Aicinu visus, kuri grib spēlēt un mācīties šaha spēli, nākt un piedalīties! Skatoties citu spēli un pašiem

mēģinot, var iemācīties pamatus. Draudzes namā viss inventārs ir sagādāts un gaida spēlētājus.

Gribētos, lai tiek novērtēta Dieva žēlastība, ka mūsu draudzē ir iespēja gaišās, siltās telpās satikties ar laikabiedriem un spēlēt šahu, tādā veidā atrodoties cilvēkos un veidojot sadraudzību.

Varbūt arī Jēzus grib ar Tevi uzspēlēt kādu partiju?

Ilze Priedite

PASMAIDI ☺

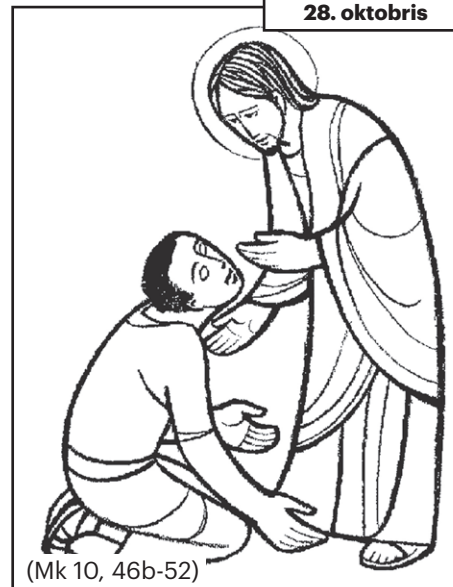
Kāds dievbijīgs cilvēks uztraucas par to, ka vēl nav laulājies, bet gadi iet. Dodas pie priestera lūgt padomu. Uzklaušijis atnākušo, priesteris pēc brīža saka: – Redzi, ja tu savos meklējumos būsi uzticīgs, Dievs tev palīdzēs atrast

labu, uzticīgu sievu jebkurā pasaules stūrī!

To dzirdot, cilvēks pie sevis nodomā: – Šķiet, beidzot sapratu, kur slēpjas problēma: es meklēju sievu stūros, bet Dievs taču zemi radijs apaļi!

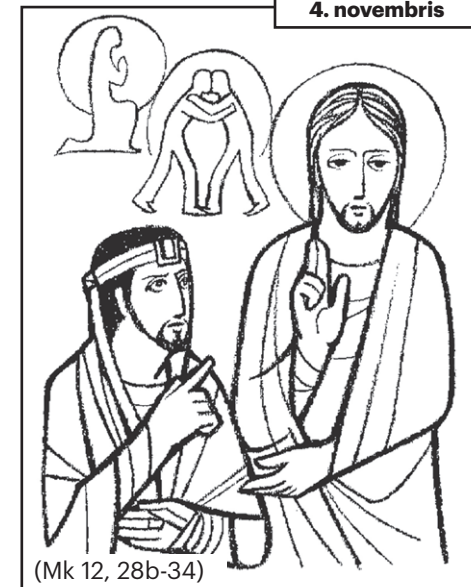
Svētdienas Evaņģēlijs

28. oktobris

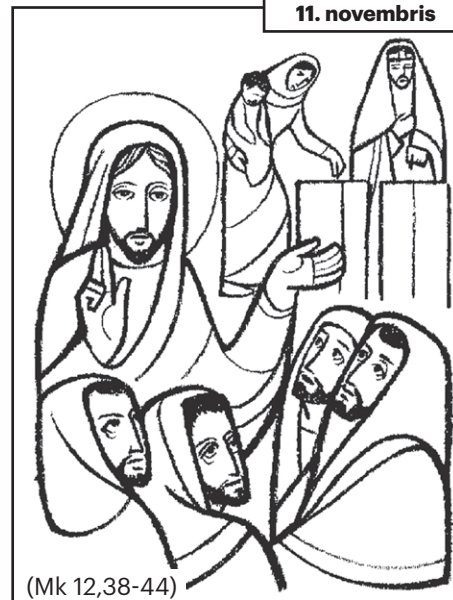
(Mk 10, 46b-52)

4. novembris

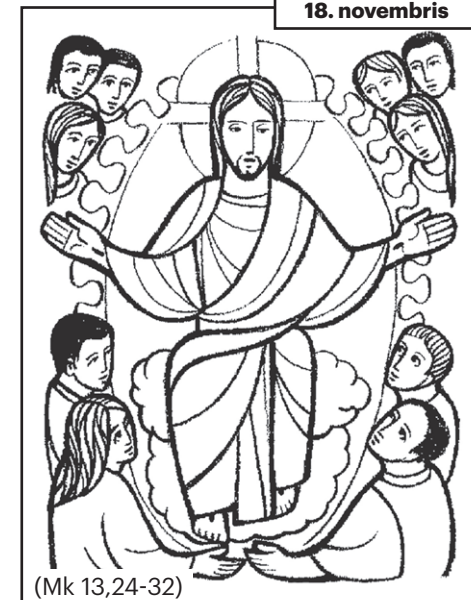
(Mk 12, 28b-34)

11. novembris

(Mk 12,38-44)

18. novembris

(Mk 13,24-32)

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13,
Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450,
SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5
Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien – plkst. 7.15
Otrdien, trešdien, ceturtdien, piektdien,
sestdien – plkst. 18
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus
un iknedēļas pasākumu grafiku savā
e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu:
mdravize@gmail.com

Draudzes aktivitātes

Ticības pamatkurss

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pansionātā

Vieta: Mārcienas pansionātā
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 26367291)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Jēkabs Sināts (t. 22848280)

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Rikavas baznīcas eņģelis.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.